

Írta: **Larry R. Lawrence** elder
a Hetvenektől

Bátor szülőknek lenni

A világnak igazán szüksége van olyan bátor anyákra és apákra, akik nem félnek felszólalni és átvenni az irányítást.

Ma a tizenévesek szüleihez szeretnék szólni. A ti derűs és energikus fiataljaitok jelentik az egyház jövőjét, éppen ezért ők a gonosz elsődleges célpontjai. Ti, hithű anyák és apák, akik most ezt a konferenciát hallgatjátok, olyan válaszként imádkoztok, melyek segítenek nektek átvezetni gyermekeiteket ezen a fontos korszakon. Legidősebb unokáim nemrég lettek tizenévesek, és nagyon közel állnak a szívemhez. Nincsenek tökéletes szülők és könnyű válaszok, de vannak olyan igaz tantételek, melyekre támaszkodhatunk.

A Fiatal Férfiak és Fiatal Nők 2010-es közös mottója Józsué könyvéből származik. Így kezdődik: „Légy bátor és erős; ne félj...” (lásd Józsué 1:9). Ez a szentírásbeli mondat a szülők számára is jó mottó lehet. Ezekben az utolsó napokban a világnak igazán szüksége van olyan bátor anyákra és apákra, akik nem félnek felszólalni és átvenni az irányítást.

Képzeljétek el egy pillanatra, hogy a lányotok a vasúti síneken ül, ti pedig halljátok a vonatfütyöt. Figyelmeztetnétek-e, hogy menjen le a sínekről? Vagy esetleg haboznátok, azon aggodva, hogy talán túlságosan gondoskodónak tart majd titeket? Gyorsan biztonságos helyre vinnétek-e, ha nem törődne a figyelmeztetésetekkel? Hát

persze, hogy ezt tennétek. A lányotok iránt érzett szeretetetek minden egyéb lehetőséget felülírna. Az életét többre értékelnétek, mint azt, hogy ő pillanatnyilag jól érzi magát.

Tizenéveseinket egy tehervonat sebességével és erejével érik a kihívások és a kísértések. Ahogyan arra a családról szóló kiáltvány is emlékeztet, a szülők felelősek gyermekeik védelmezéséért.¹ Ez a lelki és a fizikai védelemre egyaránt vonatkozik.

A Mormon könyvében olvashatunk arról, amikor a fiatalabb Alma önfejű fiának adott tanácsot. Koriánton elkövetett néhány súlyos hibát, miközben a zorámiták között szolgált. Alma annyira szerette őt, hogy képes volt nagyon nyíltan beszélni a problémáról. Mélységes csalódását fejezte ki fia erkölcstelensége miatt, és ismertette vele a bűn súlyos következményeit.

Minden egyes alkalommal inspirál, amikor Alma bátor szavait olvasom: „És most azt mondja nekem az Úr Lelke: Parancsold meg gyermekeidnek, hogy jót tegyenek... Istent félve megparancsolom tehát neked, fiam, hogy tartózkodj a gonoszságaidtól” (Alma 39:12). Ez a korai, atyai közbeavatkozás fordulópontként szolgált Koriánton életében. Bűnbánatot tartott, s azután hithűen szolgált (lásd Alma 42:31; 43:1–2).

Alma példáját szembeállíthatjuk egy másik apának, Élinek az Ószövetségből vett példájával. Éli Sámuel próféta idején szolgált főpapként Izraelben. A szentírások leírják, hogy az Úr igencsak megdorgálta őt, mert „útálatosokká [tették] magokat az ő fiai, és ő nem akadályozta meg őket” (1 Sámuel 3:13). Éli fiai soha nem tartottak bűnbánatot, ennek pedig egész Izrael kárát látta. Éli története arra tanít bennünket, hogy a gyermekeiket szerető szülők nem engedhetik meg maguknak, hogy visszarettenjenek gyermekeiktől.

Sok évvel ezelőtt egy általános konferencián Joe J. Christensen elder arra emlékeztetett bennünket, hogy „a szülői mivolt nem egy népszerűségi verseny”². Ugyanerről Robert D. Hales elder ezt mondta: „Olykor tartunk a gyermekeinktől – félünk tanácsot adni nekik, mert nem akarjuk megbántani őket.”³

Évekkel ezelőtt a 17 éves fiunk egy hétvégi kirándulásra akart elmenni a barátaival, akik amúgy nagyon rendes fiatalok voltak. Engedélyt kért, hogy elmehessen. Igent akartam mondani, de valami miatt nem volt jó érzésem a kirándulással kapcsolatban. Érzéseimet megosztottam feleségemmel, aki teljes mértékben támogatott. „Hallgatnunk kell erre a figyelmeztető hangra” – mondta.

A fiunk természetesen csalódott volt, és megkérdezte, hogy miért nem engedjük el. Őszintén azt válaszoltam neki, hogy nem tudom. „Egyszerűen csak nincs jó érzésem felőle – magyaráztam –, és annál jobban szeretlek, hogy figyelmen kívül hagyjam ezeket a belső érzéseket.” Igencsak meglepődtem, amikor ezt mondta: „Rendben apa, megértem.”

A fiatalok jobban értik, mint azt sejtjenénk, mivel ők is rendelkeznek a Szentlélek ajándékával. Megpróbálják

felismerni a Lelket, amikor szól hozzánk, és a mi példánkat figyelik. Tőlünk tanulnak meg odafigyelni az általuk kapott jelzésekre, hogy ha „valamivel kapcsolatban nincs jó érzésük”, akkor a legjobb felhagyni vele.

A szülői döntések meghozatalakor nagyon fontos, hogy a férj és a feleség egységet alkosson. Ha az egyik szülőnek nincsenek jó érzései valamivel kapcsolatban, akkor ne adjanak engedélyt rá. Ha bármelyiküknek nincsenek jó érzései egy filmmel, tévéműsorral, videojátékkal, társasággal, ruhával, fürdőruhával vagy internetes tevékenységgel kapcsolatban, legyen bátorságuk támogatni a másikat és nemet mondani.

Szeretném megosztani veletek egy összetört szívű anya levelét. Tinédzser fia apránként elveszítette a Lelket és elsodródott az egyháztól. Kifejtette, hogyan történt mindez: „A fiam tinédzser éveiben nagyon aggódtam miatta, és megpróbáltam megakadályozni, hogy erőszakos videojátékokkal játsszon. Beszéltem erről a férjemmel is, és cikkeket mutattam

neki a *Liahónából* és más újságokból, melyek óvnak az ilyen játékoktól. Férjem azonban úgy érezte, hogy nincs azokkal semmi baj. Azt mondta, hogy a fiunk végül is nem drogozik, és hogy ne aggódjak annyit. Előfordult, hogy eldugtam a játék tartozékait, de a férjem mindig visszaadta neki azokat. Egyszerűbbnek tűnt beadni a derekam..., mintsem harcolni ellene. Igazán úgy érzem, hogy a játékszenvedély legalább olyan függőséget okoz, mint a kábítószer. Bármit hajlandó lennék megtenni, hogy a többi szülőnek ne kelljen ezt átélnie.”

Testvérek, ha a házastársatoknak nincs jó érzése valamivel kapcsolatban, tartsátok tiszteletben ezeket az érzéseket. Ha a könnyebb utat választva semmit sem mondotok vagy tesztek, lehet, hogy a pusztító viselkedést segítitek elő.

A szülők sok szívfájdalomtól menthetik meg magukat, ha megtanítyák gyermekeiknek, hogy a romantikus kapcsolatokat halasszák későbbre, amikor már készen állnak a házasságra. Az idő előtti baráti, barátnői

párkapcsolat kialakítása veszélyes. Amikor valaki a „párja” a másíknak, az olyan érzelmi intimitást teremt, mely túl gyakran testi intimitáshoz vezet. Sátán ismeri ezt a folyamatot, és saját céljaira használja azt. Mindent meg fog tenni, hogy a fiatal férfiakat megakadályozza, hogy missziót szolgáljanak, és hogy útját állja a templomi házasságoknak.

Létfontosságú, hogy a szülők bátran felszólaljanak és közbelépjenek, mielőtt még Sátán járna sikerrel. Boyd K. Packer elnök ezt tanította: „Amikor az erkölcstelenség kerül szóba, *jogotok* van hozzá és *kötelességetek* is, hogy felemeljétek figyelmeztető hangotokat.”⁴

Mindig is hittem, hogy késő éjszaka soha nem történik semmi jó, és hogy a fiataloknak tudniuk kell, mikorra várják őket haza.

Hatalmas bölcsességet tükröz az, amikor a szülők fennmaradnak és úgy várják haza a gyermeküket. A fiatal férfiak és nők sokkal jobb döntéseket hoznak, amikor tudják, hogy szüleik várják beszámolójukat az estéről, és

azt, hogy jó éjt pusztít nyomhassanak az arcukra.

Hadd fejezzem ki személyes figyelmeztetésemet egy számos kultúrában gyakori dologgal kapcsolatban. Arra utalok, amikor a fiatalok „ottalvós” buliba mennek, vagy egy barátjuknál töltik az éjszakát. Püspökként rájöttem, hogy a bölcsesség szavát vagy az erkölcsi tisztaság törvényét túl sok fiatal egy ilyen „ottalvós” bulin szegte meg első alkalommal. A pornográfia-val való első találkozásuk vagy az első rendőrségi ügyeik is túl gyakran olyan alkalmakból származtak, amikor nem otthon töltötték az éjszakát.

A kortársak által gyakorolt nyomás sokkal erősebb, amikor gyermekeink a hatókörünkön kívül vannak, vagy késő éjszaka, amikor védelmük meggyengül. Éreztétek már magatokat kényelmetlenül egy éjszakai tevékenységgel kapcsolatban? Ha igen, ne féljetelek felelni arra a belső, figyelmeztető

hangra. Mindig legyetek imádságos lelkűek, amikor drága gyermekeitek védelméről van szó.

A bátor szülőknek nem mindig csak nemet kell mondaniuk. A szülőknek néha bátornak kell lenniük, hogy igent mondjanak napjaink prófétáinak tanácsaira is. Az egyházi vezetőink azt tanácsolták nekünk, hogy alakítsunk ki igazlelkű mintákat az otthonainkban. Hadd említsek meg öt olyan alapvető dolgot, melynek hatalmában áll megerősíteni a fiataljainkat: családi ima, családi szentírás-tanulmányozás, családi est, közös családi vacsora és rendszeres beszélgetés minden egyes gyermekkel – négy szemközt.

Bátorságra van szükség ahhoz, hogy összeszedjük a gyerekeket, és családként együtt térdeljünk le imádkozni. Bátorságra van szükség ahhoz, hogy kikapcsoljuk a tévét vagy a számítógépet, és a családdal

mindennap átolvassunk néhány oldalt a szentírásokból. Bátorság kell ahhoz, hogy visszautasítsunk egy hétfő estére szóló meghívást, hogy azt az estét a családi estek számára tarthassuk fenn. Bátorságra és akaraterőre van szükség, hogy elkerüljük a túlszűfolt időbeosztást, hogy a család együtt vacsorázhasson.

A személyes elbeszélgetés az egyik leghatékonyabb mód, mely által hatást gyakorolhatunk fiainkra és lányainkra. Ha jól odafigyelünk, felfedhetjük szívünk vágyait, segíthetünk nekik igazlelkű célok kitűzésében, és megoszthatjuk velük azokat a lelki benyomásokat, melyeket velük kapcsolatban érzünk. A tanácsadáshoz bátorságra van szükség.

Képzeljétek csak el, hogy milyenné tudna válni a felnövekvő nemzedék, ha ezt az öt igazlelkű mintát minden otthonban következetesen követnék. Fiataljaink olyanok lennének, mint Hélamán serege: elpusztíthatatlanok (lásd Alma 57:25–26).

Tizenévesek szüleinek lenni ezekben az utolsó napokban egy olyan feladat, mely alázatra készítet. Sátán a követőivel együtt arra törekszik, hogy lerombolja ezt a nemzedéket, ezért az Úr számít a bátor szülőkre, hogy felépítsék azt. Szülők, legyetek bátrak és erősek; ne féljetelek! (Lásd Józsué 1:9.) Tudom, hogy Isten hallja és megválaszolja az imáitokat. Bizonyosságot teszek nektek arról, hogy az Úr támogatja és megáldja a bátor szülőket. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd A család: Kiváltvány a világhoz. *Liahóna*, 2009. okt. Cs4.
2. Joe J. Christensen, "Rearing Children in a Polluted Environment," *Ensign*, Nov. 1993, 11.
3. Robert D. Hales: Egy aggódó atya szerető féltésével: Reményteli üzenet a családoknak. *Liahóna*, 2004. máj. 90.
4. Boyd K. Packer, "Our Moral Environment," *Ensign*, May 1992, 67.